

Publicerad 2007-12-03 16:08 av Rachel Roth

Decemberskymning

Mörkret väver mig
med tystnadsstygn
skimrande svärta
och outgrundlig glömska
samma intighet som
gränsar till nakna grenar
där koltrastar sover
sin vintersömn
vi väntar inte på något
och går därmed
mot den kalla strömmen
skyddslösa mot
tidens gång

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rachel Roth med Poeter.se id #487 innehar upphovsrätten